

REGÉLŐ.

Pesten csötörtökön januarius 19^{kén} 1837.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ELBESZÉLÉS.

Lucza kútja, és a' szánthói savanyú-viz.

(Folytatás.)

Több nap nyugvék-le láthatárunkon; a' mindenség semmiségébe enyészett több hónap is; végre beköszönte a' nyár. — „A' savanyú vizes üvegeket mosd-ki!” mondá egykor másim Kristófnak — „holnap az urfival Szalatnyára mentek!” — „„Szalatnyára?”! — kiáltám bömbölő viszhanggal — 's legott ezer féle gondolat ötlött agyomba. Másim szenvedélyesen kedvelé a' savanyú vizet; — de a' szánthóinak — bizonyos előítéletből esküdt ellensége volt; én pedig ide különös vonzódásból már rég óta készülvén eltökélém magamban ez uttal megtudni, valljon megtudja-e másim a' viz nemét különböztetni. A' terv készen volt, 's én azt Kristóffal közölvén, a' Garan-melléki vidéknek látni ohajtott édenét képzelve szökdécselék alá 's föl szobámban, innét a' kertbe, kertből az udvarba, udvarból az utszára, innét az istállóba bolygó 's kikémlendő, mellyik rendű lovainkat parancsolá apám Pistának befogni; majd utra valóról gondolkodva konyhába menék öreg másimat czirógatólag, míg gyönygyörgetéseim közben az oldalára függesztett kulcs-gyűjteményt elkaparintám — (meg kell jegyeznem, hogy édes anyám holta után, ki — nyugodjanak hamvai békével! — igen jó szívű volt, másimra háromolván a' házi kormány, minden rendben megy): csak alattomban lehetett tehát Pistának zabot adnom; Kristóft pedig negyed akós csutorával lökém oldalba. — „Miért?” kérdi valaki? — Azért, mert apródoknak szájára, ha hallgatást akarunk, legjobb dugasz a' csutora öble. — De magamról sem feledkeztem-meg, eszembe jutván, milly jó lesz a' szesz neszmelivel pezsgetni a' szánthói-vizet. — Azután ki tudhatá azt előre, elbirják-e lovaink a' vízzel terhelt bugyákát. Czélszerűbb volt tehát inkább teli üvegekkel megtenni a' próbát, mint üressel.

Ez is sikerülvén mai napom szokatlan hosszú volt; békételen válék mindenütt; annyiszor jól mulattatott uszkáromban (Lion) sem

lelém szokott örömemet; csak akkor lehetne némi nyugtom, ha másimnak ős-alvó-székében ülven, mint ki rossz fát tett a' tüzre — magamba vonulva melázhaték. Éjszakám hasonló volt; álmaim szüntelen éberek; 's ma szokásom ellen én valék a' hiv „pater fammiliaris, qui primus cubitu surgat.“

Reggelizés után — még ágyában pihenő másimnak gond-redős kacsójira buczúzó hosszú csókot csattantván dohány-sodratokkal (cigaro) ellátva, uszkárom, gyultokos (capsulás) duplonom, 's a' töltektől (Patronen) nehéz vadász-táskám társaságában a' ládákkal telt kocsiba Kristóf mellé helyezém magamat. Pista, kinek Hortobágy látta mását, szélnek eresztvén czihogóját, néhány csattantás után prüszkölő ménjei közé vágott, 's mi — mint farsangkor a' szomszéd faluba menyasszonyért vágató násznép — villámsebessen haladtunk a' falun keresztül, hol néhány ablakban pisloga csak az illatszeres (Parfüm) mécs; tehát gondolnunk lehetett, hogy a' kukorékolás jeltadó zsibaja által beköszöntő rózsá-piros hajnalt megelőztük. Viradtig mulattatott Kristóf katona korában gyűjtött fél-igaz népismertetéseivel; végre jóslói tudalékosságához fogván herscheli tapasztaltsággal terjeszté elő a' még ma reánk váró fürgetegnek borzasztó leczkéjeit.

Már a' nap jól fön volt, midőn a' bényi (a' hajdan itt létezett Praemonstratiak kolostorához tartozó) két ágú goth templom előtt elhajtván az országszerzte nevezetes, 's hir szerint, Kupa által (midőn szent István ellen szegült) építettett — harcz-gátok közt (Schanze) — mellyek legnagyobbikának kiterjedése 1219, magossága 10. ol — az ismert csudálatos bényi kutat, 's ezzel Esztergom vármegye határait általléptük. Csátát, Csudát, a' jól készült ország-uton, és a' mellettek folyó Garamot jobbra hagyva, a' bájos fekvésű Lekérre értünk, hol, míg Pista lovait jól tartá, én az apát csinos lakását, a' Garamon túl elterült kies 's közben ültetett erdőségtől ékes rétséget szemlélgetém; majd a' viz-fészkes D a m á z s d o n keresztül — zsinór egyenest — Zelizre hajtatánk ebédre. — Itt, míg vendéglőnk elkészítetté étkei, — mert, ámbár azonnal megterítettett, gyorságával mindazáltal nem biztatott — a' korcsmától nem messze fekvő, 's disztudománylagosan (aesthetice) elrendezett angol kertet tekintém-meg, mellynek izmos fáji terebélyes hűsében, a' számolhatlan virág-csoportnak közepette, mint az elajálkozó gyöngyalak rózsabokrok közt, olly csinnal kínálkozik a' grófi lak. Mi örömemet tulságig nevelé, volt: a' művész alkotmányú ló-ól, hol vidám tekintettel — mint ha bennem kedvenczükre ismertek volna — hajtották felém buja sörény-söprötte nyakaikat az angol ménnek, 's a szép alkatú csikaja után nyerítő arab kancza.

A vendéglőbe visszatértemkor már készen talált ebédemet — a fogadós óriás kuvaszának társaságában — mely engemet vagy uszkáromat tisztelte-e meg látogatásával, kétséges — néhány percz alatt elvégezvén kocsira ültem, 's mintegy visszatérőleg a' sűrű nyárfákkal beültetett 's e' miatt ki nem száradható uton a' Garamig menénk, hol kötél-hidon átsusztatva, egy jámbor kalauz örökösében kecseljes lapály-rétek közt — a' csekély kitérést nem is számítva — Tergenyére értünk, hol a' lakosok éppen egy ember-társukat a' föld gyomrában lelendő nyugalomra kisérvén, 's a' falu tulsó végétől mintegy harmadik háznál — mint a' zsir-szag után sereglett pajkoskodó gyermekek egyikétől érhetém — a' boldogultnak közelebbi rokonához gyülekezvén, éppen az ut melletti ház-sor egyikének udvarán lakomáztak. Hogy azonban a' tor már vége felé lehetett, onnét gyanithatám, mert a' tisztos előülő éppen többi falatozó társának példa-adólag emelé billikornát, torkát minden Abrahám kebelébe költözött hivek egészségeért öblitendő.

Innét nagy és kis Peszeken keresztül Alsó-Fegyvernekre értünk, hol a' helybeli tanoda előtt hajtván-el, a' praeceptor ur — valamint tavasz után a' rajozni készülő méhek, a' meleg naptól köpüjük oldalára csalatva kisereglenek — alkalmasint a' számos tanítványokra nézve csekély térségű épület végett a' konyha-ajtó elejébe egy padocsára telepedve merőn tartott baljában egy A. B. C-és könyvecskét, jobbjában pedig egy hosszú füstörrel a' legyek ellen hadarágatva, a' körüle álló 's leczkéjüket felmondó tanítványoknak szemmeresztő figyelmöket voná magára.

Néhány szöktetés után Füzesgyarmathon túl valamely völgyön keresztül értünk egy csinos erdőbe; a' tornyosodó főlhők gyászleplelt vonván a' láthatárra minden elfeketült, 's a' távulban hirtelen kerekedett fürgetegnek előjelül olly nagyot bömbölt a' nappali meleggel összeütközött hűvesülni kezdő levegő, hogy midőn Budavárát a' bombák zápora végromlással fenyegeté, nem lehetett nagyobb robaj. A' hegytetőre hágván, kísértő lényekként tüntek szemeinkbe a' kormos borúk, melyeket búbajos tüzével, 's némi maga után hagyott bűdös gőzzel, hasított ketté az egymást követő kigyózdó villám. — „Lám urfi!“ sohajta Kristóf. — „Bizony igazad volt ez egyszer“ — mondtam fecsegését megelőzőleg a' jóslónak. — Míg azonban a' megázástól tartva köpönyegeinket előszedtük, az erdei lombok közt süsogva nyomban követte a' bizonyos forgó szél-megelőzte zápor. — Pistánk fejcsóválva kettőzteté pejeink lépteit, 's nem sokára derekasan — mint hushagyókor az ürgék — megázva hajtánk-be a' szalma födelű szánthói vendéglőbe. „Herr Wirth! ich wünschte ein Zimmer!“ kiálték hangosan, nedves köpönyegemből kiburkolódzva; — 's legott itt termett a' szálas termetű vendéglő — mint kifütyült színész, szem-

betűnő komorsággal; de csak hamar föltalálván magát — jobbra 's balra sodorván tömött bajuszát illy büszke felelettel válaszolt: „Magyar vagyok! parancsoljon velem urasád!” — „Á! — szóllék nyájasabban — Magyar? Szobát kérek nyittatni!” — „Mi tagadás benne uram — lön a' váll-vonogatónak válasza — a' szobákban válogatni nem sokat lehet; egy vendég szobám van; ha nem átalja kegyed a' már ebéd óta ott tanyázó, de becsületes ember — N. falusi rector ur társaságát, lépjen-be hajlékomba.” — „Szükség törvényt ront” gondolám, 's legott sieték a' márelőre képzelt borostyánosnak szemei közé nézni. — „Isten jó nap földi!” — „Servus humilinus spectabilis Dóminé!” — lön a' bár milly dalszínházba illő — nyílt torkú iskola-rector urnak beneventatiója; — ki erre, alkalmasint mély hangú üdvözlete után torka kiszáradván, kezébe vévő az inkább savónak mint bornak nevezhető itallal töltött billikomot, 's mint napestig szomjan epedt, fenéig ürité azt. — Én pedig e' közben helyet foglalva a' róka prémű mentés 's néhány carmin vörös bibircsókkaal ékesített arcú égbekiáltó mellé szerkőzék; — ő pedig — szürke fürtjeit hátra simítolag moly-ette kalpagját vevő, 's ,engedelmeivel édes ur!” mondván — egész szemöldökig fejébe nyomá azt; majd azután meresztgető szemeivel, mint diót nyeldekli pulyka-kakas engemet tetőtől talpig méregetőleg imigy szóllott: „ha merem kérdeni, mi járatban legyen édes ur?” — „Hon szomjazó öreg másim igen kedveli a' savanyú vizet; 's egyedül ezen érdekből rándulék ide” — adám feleletül. —

„Bene! bene! — kiálta fejcsóválgatolag — vinum laetificat cor hominis!” — és serlegét üritve tovább imigy mormogott: „Csak megkeresik az emberek a' jót! Eddig a' szánthói viz senkinek sem kellett: de már mint látom ez is divatba jó; pedig méltán!” — 's most fogá bugykáját a' még fenékén maradt cseppeket hiszörpögetendő.

No jól van! gondolám: ez még szomjazik szegény — 's éppen á propos — szerencsés érkezést kívánva hozzá-be vendéglőnk az égő gyertyát, kihez így szóllék: „bocsásson-meg édes fogadós ur! én illy zavaros új borhoz nem szoktam; ne vegye rossz neven; mondja-meg kérem apródomnak: hozza-be a' hazulról hozott ót — 's ha kíván velünk mulatni, én illy magyar embereknek becsülője vagyok, jöjjön fogadós ur is társaságunkba.”

„Bravo! — kivált a' rector örömittason — Bravissimo! tehát az ur okosabb volt nálamnál! Lám, miként tudnak a' mostani ifjak magukról gondoskodni! Csak igaz az: haladunk mindenben! Ez az én időmben még nem volt.” —

E' közben Kristóf tele boros bugyákkal lépett-be. — „Legyen neked is eszed — mondám a' távozni készülőhez. — „Mint szokás”

— felelé; hogy övé legyen az utósó. — Mi pedig a' később közben jött 's illyesekre igen késznek látszó vendéglőnk társaságában — minden forumon keresztül futtatván a' pohár - köszöntgetést, éjfélig lakomáztunk.

Későbbben, midőn Kristóf több terhes félretérést tett, 's mi mindhárman már a' felső emeletben valánk — mint ismeretleneknek szokása — szóba keverém a' vidéknek leírását is. — Rector uram fogadásunk fölött magának némi elsőbbséget tulajdonítolag élénken analýsálgatá a' szánthói nevezetességeket; a' tájnak bájos festegetése közben csuda - forrásaival ismertetett-meg; elmondá eredetét is a' savanyú forrásnak, millyen viszontagságon ment keresztül, miként rendkívüli nagy ereje miatt azt egykor valamelly édes-víz forrással házasták össze, 's így nem csak kellemteljes italúvá, de üvegekben tova szállíthatóvá is tevék; — elmondogatá, milly különös forrás létez a' falun alul mintegy óranegyed távulnyira — melly eredetekor több napig bizonyos gőzt bocsátván-ki kebléből, a' vizet ölnyi magosságra lövelé, 's az ott találkozó veres fövenytől ma is vörös forrásnak nevezetik. — „De hátra van még uram — mond tovább — mit előbb kelle említenem. — Itt általellenünkben a' rét közepén fekvő ('s ezt olly nagy tüzzel kísért tagmozgalommal adá-elő, hogy legott szunnyadozni kezdő vendéglőnk kalapját üté-le fejéről) csuda-kút, mellyet itt közönségesen „Lucza“ kutjának neveznek, eredetét onnét vevé, hogy egy szánthói asszony Lucza napján ott szapulván, legott vasfazeke kővé vált, 's az óta mindig forr benne a' szappanyos víz.“

„Ah! ezt látnom kell!“ — mondám, testemen némi rázkódtató borzalom okozta változást vevén észre; 's nyugtalanságomat elmellőzőleg — hozzá járulván a' hátam mögé simuló Kristófnak azon hivatalos jelentése: hogy már csak két tele bugyánk van — fogadósunk által ágyat parancsolék bontatni. Mig rector uram a' mennyei szent kriptáról, 's holni solozmákról álmodozva dörmögött, én levetkőzém; hijában készítetém őt is a' lenyugvásra; mert ő — mint szokás — torzonborz fejét az asztalra támasztván, elkezdett hortyogni; én pedig a' gyertyát eloltám. Álmaim rendkívül furcsák valának, mellyeket közben közben nem egyszer háborgata a' nehéz fejtől nyugtalanul alvó rector urnak czirhelődése.

Csak a' kakast lehele még hallani az udvaron egyenként szál-longó jércék között kukorékolgatni; midőn Kristóf — a' katonaságban megszokott ébrenséggel alvó — néhány ablak-zörrentés után föl-költött. — „No te éjjeli bagoly — üdvözléssel bocsájtám őt be — mit nyugtalanokodsz már? hiszen csak most kezdék még álmodni!“

„Ej urfi! mindig csak álmaival vesződik — felelé szokott bátorsággal — mondjon már egyszer valami valót is. — Reggel van; az

ég kiderült; napkölte előtt köll látnunk a' viz-meregetéshez, ha hon becsületet kívánunk vallani; mert különben a' mási — tudja, neki jó orra van — a' nélkül is megismeri a' szánthói viz büzét! főkép, ha roszkor meritjük.““

Mit volt tennem? — „si vis alium silere, prius sile“ — gondolám, 's hallgattam: mert igaza volt. (*Végzet köv.*)

KÜLÖNFÉLE.

Farsang-napok.

Köz tudomás szerint a' carneval a' három sz. király napja 's hamvazó szerda közötti időt jelenti, mely alatt hajdantól fogva az emberek különemű mulatságokkal tölték az időt, jelesül olasz országban. Régidőtől szokásban volt a' carnevalban álorczásan jelenni-meg, 's még az utzákön sem tennile az álorczát. Főleg használák az Arlequino, Policinello, Colombina, Scaramuz 's többeknek olasz karakter-álorczájikat, utóbb a' fekete köpönyegét, 's fekete alsó ruhát. Velenczében érte legfőbb tökélyességét a' carneval, 's leghosszabban tartott; e' mellett még nevezetes volt a' romai is, mely azonban csak 8 napig tartott. Elég korán fejlett-ki a' carneval német országban is, a' középkorban, farsang nevezet alatt; mely azonban lassanként a' nép-élettel együtt kihalt. Legtöbb helyen most csak a' redutokban mutatkozik, bálokban 's t.b. a' nélkül, hogy az átszőknék a' népéletbe. — Valóban arany idő a' carneval valamint a' laposságban, ugy a' bércek 's ridég éghajlat alatt is; mely időben t. i. piquenique, házi bálók, esti tánczok váltják-fel egymást. Ez időben felnyilni látszik szeme a' leánynak, mi ezéjja van az alkotásnak vele. Ők t. i. arra születtek, hogy szenvedjenek, 's keringjenek; arra teremtettek, hogy a' világnak philosophiai példát mutassanak, mikép kell a' sirba tánczolni. Megtekintve egy esti bál alkalmával keringelő hajadonainkat, a' szellemi bölcselkedésnek azon kérdéséhez kell simulnunk: vajjon a' fehér személyek férfiakhoz hasonló emberek-e? — Igen szívesen, 's mondhatom, nagy kedvem volna megkérdeni illykor egy szép hajadont: mi fizetést vesz egy órára? nem tekinthetvén már azt, mint tánczot, mi nem is, hanem inkább düh, munka, robot, tagküzdés, rendszeres epilepsia, hangászati-galvanismusi vonaglás 's t.b. — A' leány megszűnik leány lenni, a' szépség elenyészik, minden grácia távozik, minden kellemesség eltűnik, minden természet fut, 's előttünk a' budai magos Jánoshegyi candidatusnék állanak a' trigonometriai jelkő körül divat-öltözetekben, csepegő hajfürttel, vörösre főtt arcczal, izzadsággal borított nyakkal, vaczogtató mellet, futó lélekzetel, örültes pillantatokkal, nem levén képesek csak egy szót is tisztán kiejteni. 'S ezen teremtmények azt vélik magukról, hogy ők a' gyenge, kedves, és szép nemhez tartoznak. Ennek előtte is tánczoltak már, csak hogy több mérsékletességgel, 's a' fejér nép mindig a' grácia korlátai között maradt, mely irány ezéjja az asszonyi nemnek 's a' finom társasági illendőségnek; szóval, mindig nő-személyek maradtak, kik nem veszték szemök elől, hogy azon okból találták-fel a' nemzetek a' tánczot, hogy általa mulatságot 's változást eszközöljenek. Most azonban megszűnik a' hajadon a' szépnemhez tartozni, mihelyest tánczra adja magát, azt vélvén, hogy ő a' táncz végett teremtettet. Nines csak egy perczre is nyugalom, egyik engagement másikat éri 's a' t.

Valják-meg őszintén kedvességték, mire illy szerfözlötti terhes munka, illy rendkívüli megerőtetés, ön-orozásra czélzó? Azonban kedves tánczosnéim, vizsgálhatnátok-meg csak magatokat idegen szemekkel az alatt, míg keringtek, kik ekkor akkép jelentkeztek, mintha erre kárhoztatott volna titeket a' teremő, — valóban ön magatóktól vissza rezzennének, és szépnemetek gyilkosának vádolnátok-be magatokat. — Azonban csak rajta angyalim! plántáljatok fejetekre magos sáncz-kosarakat; helyeztessetek mellőtőzetetek alá ezer fasinát, mint a' pozsoni vidékben épült sarkantyúnál, melyek zabolázzák a' dühösködő folyamvizet; rázassátok össze magatokat úgy, mint a' nyulánk kikiáltozók; doboljatok-össze 4 hónappal a' bál előtt minden tánczost; tánczoljatok esti 7 órától kezdve reggeli 4 óráig; tapodjátok szépségteket a' dühöngő keringőben; tépjétek-el egészségtek virágát a' cotillon-dühben; foszszátok-meg az asszonyi erény rózsáit a' nem igen tisztos galoppadeban; tapodjátok-le az illedelem 's kellem jogait a' dühösködő tempéte-ban; tánczoljatok, valamint a' csillag futás suspendu-abonnementban; mind ezt tegyék pontosan kedvességték, 's annak utána távozzanak-el a' szinpadról főfájással, huruttal, száraz betegséggel, tag-szaggatással, merevedett nyakkal, lábikragörccsel, rekedt torokkal, vörös szemekkel; mindezek mellett is világosan meglehettek győződve, hogy még sem tánczolhattok össze magatoknak egy völégényt! Higyjétek kedveseim, — így szólok hozzátok mint tisztelője 's mindenkor kedveltje a' mivel szépnek, — hogy valamely hölgy képes lehet ugyan szép szóllás, édes dal, sohajtozás, 's elménczkedés által magához hódítani 's lebilincselni a' férjfit; ellenben táncz által, csak ugyan nem hiszem, hogy hálóba lehetne vezetni valakit, ha csak 5 érzékét el nem vesztette.

(Vége köv.)

Eltemetett ál-halott. Nehány hét előtt Ohmlin nevű orvos Sachselnben (Helvéciában) lefekvése előtt fogfájása enyhítése okáért mákonyt (opiumot) vett-be, 's más nap reggel ágyában élet nélkül találtatott. Az orvosok (egyet kivén, ki t. i. kétségeskedett) őt holtnak határozták, 's 24 óra mulva el is temették. Kutyája azonban sirjánál maradván több nap lefolyta alatt szünetlen ordított, melly eset következésében az egyházfi éjjel felásta a' doktor sirját, mellyben a' koporsót felrepszelve, a' hült tetemet pedig hason fekve és haját ide 's tova kitépve találta.

Uj Amazon-ország. Lőcknaui híradások szerint a' keletindiai király jelenleg három általa szerkezett Amazon-ezred gyakoroltatásával foglalatoskodik. Az első csupa hajadonokból, a' másik ezred asszonyokból áll, 's ezekre bizá ön szeméye őrizetét. A' királynak ezen foglalatossága országában elégiületlenséget gerjeszte.

Valódi chinai cselekedet. A' chinai császár egész országában szorosan megtiltá a' gőzhajózást.

Ritka emberség. Éppen most egy esztendeje, hogy B. városban egy kereskedő kénytelen lön mostoha körülményei következésében megbukását (cridát) feladni. Ámbár törvényes uton olly karba helyzeteté hitelei iránti viszonyait, hogy ezek továbbá semmi követelést nála nem tettek, még is fájlalta ezen szomorú esetet, 's több izben kinyilatkoztatá azon kívánságát, vajha a' sors neki annyi birtokot adna, hogy hitelezőit kielégíthetné. 'S ime az ég be is teljesíté ohajtását; mert kevéssel ez előtt t. i. a' nagy lotteryában 100.000 lírát nyervén, ezen pénznek legnagyobb részét azonnal buzgó szándékának végrehajtására fordítá.

A' londoni polgármester (Lord-Mayor) jövedelme kész pénzben, esztendei fizetés fejében, hatvan ezer tallér; ezen öszveségen kívül 160—170 ezer tallér fordittatik udvari pompájára, kocsi 's lovai eltartására, lakására, ezüstjére, 's több olly félékre. Jelenleg a' polgármester kereskedő is egyszersmind, 's azért rendkívüli fizetése megkisebbitésén dolgoznak a' Londoniak.

EMLEKMONDÁS.

Szabadság.

Eldődeinktől ránk maradt dicső

Kincsünk, szabadság! a' te neved szelid,

Áldott! Hatalmas karjaidnak

Mennyköve nemzeteket nem öldös.

Királyi székhelyen vagy te, 's uralkodol,

De nem kegyetlen fegyvered akkor is,

Midőn az álnokságot, a' ki

Trónusod ellen irigy, alázod.

VIRÁG.

S szerelem. Röppen az öröm; elhal a' fájdalom; évek a' kor feneketlen tengerébe merülnek, a' nap fénye megszakad, a' csillagok lehullnak: de az egy szerelem diadalmát ül az enyészeten, 's az örök létben dicsőülve hirdeti fenségét.

MATHISSON után S... Amalia.

Gnomák. An ellenségnek megbocsátás olly vetés, melly gyakran gazdag gyümölcsöket terem.

KOTZEBUE után S. Karolina.

A' barátságot érteni 's azt jól tudván használni, előjelei a' boldogságnak,

GÖCKING után Paulowits Zem... ből.

A' fél okos ártalmas az egész bolondnál.

A' fűsvény és pazér egyformán rossz számolók.

Ki a' kisebb igazságtalanságtól nem irtózik, ha kedve jó, nagyobb is elkövet.

SÜTKEY.

Betűrejtvény.

(Buchstabenräthsel.)

É-vel sem te, sem én, csak magam lehetek;

Sz-et vehetsz tőlem, ha ollyat égetek;

K-val kő is, égő, gyújtó szer is vagyok;

M-mel mértőfölkedet magam után hagyok,

V. ha vagy, sok vidám 's rossz órát is számlálsz;

Boldog vagy, ha nyugtot ön szívedben találsz!

VERES.

Előbbi rejtvény: 1) Ha 100 pálczából csak felét adják-meg. — 2) Mert a' bajusz legalább 15-20 évvel fiatalabb a' hajnál. — 3) A' bajuszos, ki az ivott nedv maradékát bajuszáról is leszörpöli. — 4) A' tukörhez. — 5) Akasztó- és bitó-fának. — 6.) A' nyelvet.

Figyelemztetés. E' folyóirat elkészett t. pártfogójai az ezen évi lapokat még megrendelhetik, 's az első számtól veendő.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiaczon alula' Duna partján, 114. szám alatt.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utza 612.